

SCHUERMANS, Lodewijk W. (Kampenhout 26 januari 1821 – Wilsele 30 augustus 1891).

De boerenzoon Schuermans had in het Leuvense stadscollege priester **Konstantijn J. Bogaerts** als leraar Nederlands. In 1840-1842 haalde hij de kandidatuur in de wijsbegeerte en de letteren in Leuven, volgde er de lessen van **Jan-Baptist David** en was lid van het studentengenootschap **Met Tijd en Vlijt**. Daarna trad hij in het **Klein Seminarie van Mechelen** in en zou spoedig als onderpastoor in Melsbroek meewerken aan Vlaamsgezinde bladen. In 1851 keerde hij terug naar Leuven als onderpastoor van het Groot Begijnhof, later pastoor van Wilsele. Hij werd bestuurslid van **Met Tijd en Vlijt** en bracht op de werksittingen ervan vele van zijn vulgariserende studies over geschiedenis, hagiografie, literatuurgeschiedenis, spelling, taalkunde en V.B. Zijn hoofdwerk was het *Algemeen Vlaamsch Idioticon* dat hij in 1865-1870 bij afleveringen publiceerde, in opdracht en met hulp van het studenten-

De Vlaamsgezinde pastoor Lodewijk Schuermans met zijn Algemeen Vlaemsch Idioticon, zijn belangrijkste werk dat hij met hulp van Met Tijd en Vlijt liet verschijnen tussen 1865 en 1870. Schuermans was medestichter en bestuurslid van het Davidsfonds. (AMVC)

genootschap. Met zijn onderpastoor Jan Hendrickx hielp hij het XIde Nederlands Congres (Nederlandse Congresssen) organiseren in Leuven in 1869, en de Zuidnederlandsche Maatschappij voor Taalkunde oprichten in 1870.

Hun pastorie in Wilsle werd druk bezocht door Vlaamsgezinde studenten, waaronder later Pol de Mont en Albrecht Rodenbach. In de lente van 1874 groeide daar het inzicht dat Met Tijd en Vlijt het initiatief moest nemen om een katholieke tegenhanger op te richten van het liberaal geworden Willemfsonds. De twee Wilselse priesters behoorden tot het elfkoppige bestuur van het Davidsfonds wanneer in januari 1875 dat plan werd uitgevoerd.

In 1877-1878 kwam het Davidsfonds in een diepe crisis door financieel wanbeheer van de top, zodat een aantal afdelingen dreigde met afscheuring. Schuermans wist te bemiddelen, werd voorzitter van een voorlopig bestuur, daarna ondervoorzitter van het nieuwe bestuur waarin de afdelingen meer inspraak hadden gekregen. Zowel in het voortbestaan als in de oprichting van het Davidsfonds komt hem de grootste verdienste toe. In 1882 trok hij zich "wegens ziekte" terug; voelde hij zich toch niet in het nieuwe bestuur thuis?

WERKEN: Eenparigheid in de Spelling onzer Nederduitsche Tael,

1862; – Belgen zijt aen uwe Vlaemsche Tael gehecht uit Liefde voor 's Vaderlands Onafhankelykheid, 1863; – De Fraticellen en de Begarden, 1863; – Nic van Winghe en de Vlaemsche Bybelvertaling, 1863.

LITERATUUR: E. van Even, Levensschets van L.W. Schuermans, 1893; – D. Sabbe, Van Willemsfonds tot Davidsfonds, 1975; – L. Wils, Honderd jaar Vlaamse Beweging, I, 1977.

LODE WILS